

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 07 czerwca 2016 roku powód Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. kwoty 3.675,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 maja 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawarł jako ubezpieczyciel umowę ubezpieczenia ryzyka kupieckiego z opcją windykacji należności 2004 z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością jako ubezpieczającym. Na podstawie tej umowy powód był zobowiązany wobec ubezpieczającego do wypłaty odszkodowania w wypadku, gdyby kontrahent ubezpieczającego opóźnił się z zapłatą za dostarczony towar. Powód zaznaczył, iż pozwany jako kontrahent ubezpieczającego dokonał zakupu i odbioru od ubezpieczającego towarów, jednakże nie dokonał za niego zapłaty. W związku z powyższym powód wypłacił ubezpieczającemu odszkodowania w kwocie 3.675,24 zł.

W dniu 21 czerwca 2016 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie XV Wydział Gospodarczy (sygn. akt: XV GNc 4401/16) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem zgłoszonym w pozwie.

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa, jak również o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zgłosił zarzut wadliwości sprzedanego towaru. Wadliwość ta ujawniła się dopiero w toku prac budowlanych.

W odpowiedzi powód przedstawił podpisany przez pozwanego dokument uznania długu, w którym pozwany potwierdził nabycie i odbiór towaru objętego fakturą wskazaną w pozwie i nie zgłosił żadnych zastrzeżeń co do ilości i jakości odebranego towaru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Towarzystwo (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zawarł jako ubezpieczyciel z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. jako ubezpieczającym umowę ubezpieczenia ryzyka kupieckiego z opcją windykacji należności 2004 obejmującą okres od 01 sierpnia 2015 roku do 31 lipca 2016 roku.

Zgodnie z § 1 ogólnych warunków ubezpieczenia należności handlowych (dalej jako: OWU) ubezpieczyciel zobowiązywał się wypłacić odszkodowanie, jeżeli ubezpieczający nie otrzymał zapłaty należności z tytułu sprzedaży lub dostawy towarów i/lub usług w wyniku prawnie potwierdzonej bądź faktycznej niewypłacalności klienta, o ile należności te powstały w okresie obowiązywania umowy ubezpieczenia określonym w polisie oraz spełniają warunki zawarte w umowie ubezpieczenia. Na podstawie § 2 ust. 1 zd.1 OWU ubezpieczeniem objęte zostały bezsporne należności powstałe w okresie ubezpieczenia z tytułu sprzedaży lub dostawy towarów i/lub usług, które ubezpieczający wykonał. W myśl § 10 ust. 1 OWU wypadek ubezpieczeniowy był rozumiany jako zdarzenie polegające na nieotrzymaniu przez ubezpieczającego zapłaty od klienta z tytułu sprzedaży lub dostawy towarów i/lub usług w wyniku prawnie potwierdzonej lub faktycznej niewypłacalności klienta. W myśl § 10 ust. 3 OWU niewypłacalność faktycznie stwierdzona występowała wtedy, gdy ubezpieczone należności nie zostały spłacone w całości lub części, a minął okres ustalony w warunkach szczególnych. Wszystkie prawa ubezpieczającego, do wysokości wypłaconego odszkodowania w stosunku do klienta, z chwilą zapłaty odszkodowania z mocy prawa przechodziły na ubezpieczyciela (§ 13 ust. 1 OWU).

(**dowód:** wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego z opcją windykacji należności k. 25-29, warunki szczegółowe ubezpieczenia należności handlowych z załącznikami k. 30-37, 39-52 polisa ubezpieczenia k. 38 ogólne warunki ubezpieczenia należności handlowych k. 53-60)

Na podstawie umowy sprzedaży z dnia 10 października 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. sprzedał (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J.- (...) m³ N-T. (...) 10 cm, 6 m³ N-T. (...) 10 cm oraz 14 m³ N-T. Fasada Standard Gr. 08 cm za łączną cenę 4.083,60 złotych z terminem płatności do dnia 29 października 2015 roku.

W dniu 10 października 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. fakturę VAT nr (...) tytułem sprzedaży towarów na kwotę 3.320,00 zł (4.083,60 zł brutto).

Towar został wydany kupującemu, który nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do ilości i jakości odebranego towaru.

(dowód: wydanie z magazynu nr (...) /138/10/15 k. 62, faktura VAT nr (...) k. 61, oświadczenie z dnia 12 lutego 2016 r. k. 106)

W dniu 18 maja 2016 r. (...) spółka z o.o. zgłosił Towarzystwu (...) S.A. fakturę VAT nr (...) jako niezapłaconą w terminie.

(dowód: formularz zgłoszenia k. 63, pismo z dnia 24 maja 2016 r. k. 64-65)

W dniu 24 maja 2016 roku Towarzystwo (...) S.A. wypłacił ubezpieczającemu tytułem odszkodowania kwotę 3.675,24 zł, stanowiącą różnicę należności wynikających ze wskazanej powyżej faktury VAT nr (...) oraz udziału własnego ubezpieczającego w wysokości 10% (408,36 zł).

(dowód: pismo z dnia 24 maja 2016 r. k. 64-65, potwierdzenie przelewu k. 66)

Pismem z dnia 02 czerwca 2016 r. Towarzystwo (...) S.A. wezwał (...) spółkę z o.o. do zapłaty kwoty 3.675,24 zł wraz z odsetkami tytułem należności stwierdzonej fakturą VAT nr (...).

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 02 czerwca 2016 r. z potwierdzeniem nadania k. 67-72)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów złożonych do akt sprawy oraz twierdzeń stron co do okoliczności niespornych. Autentyczność złożonych dokumentów nie była kwestionowana. Dokumenty te w większości stanowiły dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c., a stosownie do treści art. 233 § 1 k.p.c. Sąd dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego i w konsekwencji, poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne, zwracając jednak uwagę, że dokumenty prywatne stanowiły jedynie dowód tego, że określone w nich osoby złożyły oświadczenia treści w nich zawartej.

Sąd pominął wniosek o przesłuchanie pozwanego w charakterze strony z uwagi na jego niestawiennictwo bez usprawiedliwienia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą prawną dochodzonego przez powoda roszczenia była umowa ubezpieczenia należności handlowych, która łączyła go z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

Stosownie do brzmienia art. 828 § 1 k.c., jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli ubezpieczyciel pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela. Tym samym z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela następuje przekształcenie w

stosunku zobowiązaniowym, mianowicie w rolę wierzyciela uprawnionego do domagania się naprawienia szkody od osoby trzeciej wstępuje, w miejsce ubezpieczającego, ubezpieczyciel. Ubezpieczyciel, dokonując zapłaty na rzecz ubezpieczającego, nabywa wierzytelność o naprawienie szkody w takim samym kształcie, w jakim wierzytelność ta przysługiwała ubezpieczającemu.

Powód wykazał zawarcie umowy ubezpieczenia należności handlowych z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, na mocy której był zobowiązany do wypłaty odszkodowania w wypadku, gdyby kontrahent ubezpieczającego opóźnił się z zapłatą za dostarczony towar.

Powód wykazał także podstawę faktyczną swojego żądania - okoliczność nabycia przez pozwanego towarów wymienionych w fakturze VAT nr (...). Wynika ona ze złożonej przy pozwie faktury VAT oraz podpisanego przez pracownika pozwanego dokumentu wydania z magazynu (k. 67-62). Okoliczności tych pozwany nie kwestionował.

Stosownie do art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Umowa sprzedaży ma charakter wzajemny – ekwiwalentem świadczenia sprzedawcy polegającego na wydaniu rzeczy i przeniesieniu jej własności, jest świadczenie kupującego obejmujące zapłatę ceny. Sprzedawca swoje zobowiązanie spełnił.

Pozwany jako kupujący odmówił zapłaty ceny sprzedaży powołując się na wadliwość otrzymanego towaru. Pozwany nie opisał, na czym wadliwość ta miałyby polegać. Nie zgłosił również skutecznie żadnych wniosków dowodowych na tę okoliczność (wniosek o przesłuchanie strony pozwanej został pominięty z uwagi na niestawiennictwo pozwanego wezwanego prawidłowo). Ponadto w dniu 12 lutego 2016 roku pozwany uznał istnienie dochodzonego pozwem roszczenia potwierdzając fakt nabycia i odbioru towarów bez żadnych zastrzeżeń (k. 106). Oprócz tego pozwany nie zgłosił żadnego skutecznego zarzutu, który mógłby mieć wpływ na dochodzone pozwem roszczenie, np. zarzutu obniżenia ceny lub potrącenia.

Przedstawione wyżej okoliczności i rozważania pozwalają przyjąć, że sprzedawca wykonywał swoje obowiązki, a pozwany nie wykonał zobowiązania zgodnie z jego treścią, gdyż nie zapłacił ceny sprzedaży.

W związku z powyższym należało uznać, że wystąpił wypadek ubezpieczeniowy uzasadniający wypłatę odszkodowania przez ubezpieczyciela. Powód wypłacił swojemu klientowi kwotę 3.675,24 zł. W tej części nastąpiło naprawienie szkody z tytułu niewykonania umowy sprzedaży przez pozwanego (art. 471 k.c.), a szkodę stanowiła niezapłacona cena. W zakresie odpowiadającym kwocie wypłaconego przez ubezpieczyciela świadczenia roszczenie sprzedawcy przeszło na ubezpieczyciela na podstawie art. 828 k.c. W takiej sytuacji powód mógł wystąpić o zaspokojenie roszczenia w takiej wysokości do pozwanego. Żądanie jest zatem w pełni uzasadnione.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W przypadku odsetek ustawowych zgodnie z nowym brzmieniem art. 481 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych. Jednakże, gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Z dniem wypłaty przez powoda ubezpieczającemu odszkodowania w wysokości 3.675,24 zł, tj. 24 maja 2016 r. roszczenie przeciwko pozwanemu przeszło z mocy prawa na powoda. W związku z powyższym za zasadne należało uznać zgłoszone przez powodową spółkę żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 3.675,24 zł od dnia 25 maja 2016 r. do dnia zapłaty.

W związku z powyższym, na podstawie wyżej powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. W związku z uwzględnieniem powództwa w całości pozwany jest obowiązany zwrócić powodowi koszty procesu w kwocie 1.317,00 zł. Na koszty poniesione przez powoda składała się kwota 100,00 zł tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu; kwota 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej za prowadzenie niniejszej sprawy określona na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2005 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) oraz kwota 17,00 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sygn. akt XV GC 2841/16

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

SSR Łukasz Oleksiuk